Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA | № 22. | d. 10 lipca 1922 r.

SPIS RZECZY:

36.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 10 kwietnia 1922 r. w przedmiocie ustalenia rodzajów kotłów parowych, podlegających nadzorowi względnie bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi (Dz. U. R. P. № 50 poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108 poz. 786) oraz w związku z § 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 27 stycznia 1922 r. w przedmiocie wykonywania dozoru nad kotłami parowemi (Dz. U. R. P. № 10 poz. 80) zarządza się co następuje:

§ 1. Następujące rodzaje kotłów parowych podlegają tak nadzorowi jako też bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych:

1) kotły parowozowe i ustawiane w wagonach kolejowych kolei żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej przy budowie i eksploatacji tych kolei;
2) kotły parowozów kolei fabrycznych, o ile te parowozy wchodzą na tory kolei żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej.

§ 2. Następujące rodzaje kotłów parowych podlegają bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych:

1) wszelkie inne prócz wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego kotły parowe używane na kolejach żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej przy budowie i eksploatacji tych kolei;
2) kotły parowe używane w urządzeniach i przedsiębiorstwach kolejowych, zarządzanych przez władze kolejowe.

§ 3. Minister Kolei Żelaznych wydaje przepisy o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, wymienionych w § 1 rozporządzenia niniejszego, udziela pozwoleń na ich ustawianie, przenoszenie i używanie oraz wykonywa bezpośredni dozór nad niemi.

§ 4. Odnośnie do kotłów wymienionych w § 2 niniejszego rozporządzenia Minister Kolei Żelaznych wydaje pozwolenia na ich ustawianie, przenoszenie i używanie oraz wykonywa bezpośredni dozór nad niemi na mocy przepisów ogólnych, zawartych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych używanych na lądzie (Dz. U. R. P. № 103 poz. 744).

Wyłączone są z pod bezpośredniego dozoru Ministra Kolei Żelaznych i podlegają bezpośredniemu dozorowi Ministra Przemysłu i Handlu kotły parowe przedsiębiorców prywatnych podejmujących na kolejach żelaznych normalnych i dojazdowych użyteczności publicznej roboty stałe lub czasowe.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Stefan Ossowski*

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Zagórny-Marynowski*

37.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaźnych z dnia 27/VI 1922 r. № VI. 4900/26/22 w sprawie bezpośredniego dozoru kotłów parowych, które poza kotłami parowozowemi i ustawianemi w wagonach kolejowych, podlegają bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych, oraz w przedmiocie wydawania pozwoleń na ich ustawianie, przenoszenie i używanie.

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi (Dz. Ust. R. P. № 50, poz. 303) w brzmieniu ustawy z dnia 6 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 108, poz. 786), oraz rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 10 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 234) zarządzam co następuje:

§ 1. Bezpośredni dozór nad kotłami, które, poza kotłami parowozowemi i ustawianemi w wagonach kolejowych, podlegają, na mocy § 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 10 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 29, poz. 234), dozorowi Ministra Kolei Żelaznych, sprawują:

a) odbiór kotłów nowych — uskuteczniają osoby wyznaczone do tego przez Ministerstwo Kolei Żelaznych;

b) sprawdzanie stanu kotłów co do ich bezpieczeństwa w pracy przez wykonywanie rewizji oraz prób wodnych: na kolejach państwowych — uskuteczniają Dyrektorzy Wydziałów Mechanicznych, lub wyznaczeni przez nich pracownicy Wydziałów Mechanicznych, po nadaniu im prawa do tego przez Prezesa Dyrekcji; na kolejach zaś prywatnych użyteczności publicznej — osoby upoważnione do tego przez Ministerstwo Kolei Żelaznych;

c) przestrzeganie zachowywania przez użytkujących kotły i przez ich obsługę odnośnych przepisów o dozorze nad kotłami, leży na pracownikach kolejowych w granicach wydanych dla nich instrukcji, zwierzchni zaś nadzór nad przestrzeganiem tych przepisów sprawuje Ministerstwo Kolei Żelaznych przez swoich delegatów. Odpowiedzialnymi za wykonywanie rewizji i prób wodnych kotłów w terminach przepisanych, niezależnie od osób upoważnionych do wykonywania tych rewizji i prób, są Dyrektorzy Wydziałów Mechanicznych, na kolejach zaś prywatnych użyteczności publicznej — zarządzający Wydziałami Mechanicznemi.

§ 2. Bezpośredni dozór nad kotłami zasadniczo powinien być powierzanym osobom z wyższem wykształceniem technicznem. Wszelkie odstępstwa od tej zasady wymagają zatwierdzenia Ministerstwa Kolei Żelaznych.

§ 3. Bezpośredni dozór nad kotłami wykonywa się na mocy przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych używanych na lądzie (Dz. U. R. P. № 103, poz. 744).

§ 4. Pozwolenia na ustawianie i przenoszenie stałego kotła wydają: na kolejach państwowych — Prezesi Dyrekcji tych kolei, na kolejach zaś prywatnych użyteczności publicznej — osoby upoważnione do tego przez Ministerstwo Kolei Żelaznych.

§ 5. Pozwolenia, o których mowa w § 4 rozporządzenia niniejszego, wydaje się z zastosowaniem przepisów zawartych w §§ 2, 3, 4. 5, 6 i 7 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 7 grudnia 1921 r. w przedmiocie wydawania pozwoleń na ustawianie, przenoszenie i używanie kotłów parowych (Dz. U. R. P. № 103, poz. 747) i po sprawdzeniu, czy projekt ustawienia lub przeniesienia odpowiada wymaganiom rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 8 listopada tegoż roku w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorze kotłów parowych, używanych na lądzie (Dz. U. R. P. № 103, poz. 744).

§ 6. Pozwolenia na używanie kotłów, o których mowa w § 4 rozporządzenia niniejszego, jak również kotłów przenośnych w znaczeniu § 3 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 103, poz. 744) wydają: na kolejach państwowych—Prezesi Dyrekcji tych kolei, którzy mogą się w tem wyręczać Dyrektorami Wydziałów Mechanicznych, na kolejach zaś prywatnych użyteczności publicznej — osoby upoważnione do tego przez Ministerstwo Kolei Żelaznych.

§ 7. Pozwolenia, o których mowa w § 6 rozporządzenia niniejszego, wydaje się po stwierdzeniu przez osoby, wymienione w p. 6 § 1 rozporządzenia niniejszego, zachowania przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 8 listopada 1921 r. o budowie, ustawia-

niu i dozorze kotłów parowych używanych na lądzie (Dz. U. R. P. № 103, poz. 744) oraz warunków postawionych w pozwoleniu na ustawienie lub przeniesienie kotła.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze ma moc od dnia jego ogłoszenia.

Minister:
(—) *Zagórny-Marynowski*

ZAWIADOMIENIA.

Mianowania.

Inż. Kamieński Józef, rewizor elektrowni Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — naczelnikiem warsztatów elektrotechnicznego i sygnałowego tejże Dyrekcji.

L. dz. I. 7504/3/22.

Reger Emil, st. rewident — zastępcą naczelnika Wydziału Finansowego z przeznaczeniem do spraw materjałowych w Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie przy równoczesnem przyznaniu uposażenia 4 stopnia płacy.

L. I. 7828/3/22.

Łukaszewicz August, st. komisarz k. p. — kontrolerem przewozów Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z uposażeniem według 4 stopnia płac pracowników kolejowych.

L. I. 8571/3/22.

Powołania do służby czynnej.

Rotter Alfred, emer. inspektor k. p. — z dniem 1 lipca 1922 r. w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

L. I. 8173/3/22.

Przeniesienia na własną prośbę:

Inż. Słoński Stefan, z okręgu Dyrekcji Kolei Państwowych w Poznaniu do okręgu Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.

L. I. 8473/3/22.

Posunięcia w płacy.

Inż. Dutka Włodzimierz, radca kolejowy Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie do 4 stopnia płac pracowników kolejowych.

L. I. 5569/3/22.

Zniesienia zakazu przyjęcia.

Ogłoszony w Dzienniku Urzędowym M. K. Ż. № 7 z r. 1922 zakaz przyjęcia do służby kolejowej b. pracownika Folty Eugenjusza niniejszym znosi się.

L. dz. I. 9296/3/22.

Przeniesienia na emeryturę.

(Z dn. 1 sierpnia 1922 r.)

Gawroński Jan, inspektor Wydziału Szkolnego Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

(Z dn. 1 września 1922 r.)

Fronczek Wiktor, kierownik statystyki Wydziału Aprowizacji Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Bielakowski Apolinary, kasjer główny Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

Sułkowski Apolonjusz, rewizor ruchu Dyrekcji Kolei Państwowych w Warszawie.

L. T. 506/22.

KONKURSY:

na posadę naczelnika działu kasowego w Wydziale Finansowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu.

Warunki dla ubiegających się: 4 lub 5 stopień płacy i dłuższa wszechstronna praktyka w służbie finansowej, zwłaszcza dokładna znajomość rachunkowości kasowej.

Termin składania podań do 30 lipca 1922 r.

L. I. 8973/3/22.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 18028